

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. avgust 2014. god.
Br.ref.:RK686/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

slučaj br. KI66/14

Podnosilac

**Ruhan Sadiku, Zymrije Hyseni, Ramadan Palushi,
Xhevat Haziri, Mehdi Dibra i Aziz Hashani**

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 210/13 Vrhovnog suda Republike
Kosovo, od 18. decembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosioci zahteva su: g. Ruhan Sadiku iz sela Lugađija, opština Lipljan, gđa Zymrije Hyseni iz sela Prelez, opština Uroševac, g. Ramadan Palushi iz Uroševca, g. Xhevat Haziri iz Uroševca, g. Mehdi Dibra iz Uroševca i g. Aziz Hashani iz Uroševca. Podnosiocce zastupa g. Halil Ilazi, advokat.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Rev. br. 210/13 Vrhovnog suda, od 18. decembra 2013. god., koju su primili 15. januara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su navodno povređena ustavna prava podnosilaca zahteva, kao što je garantovano članom 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], članom 31. stav 1 i 2 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava; članom 6 [Pravo na pravično suđenje] kao i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLP).

Pravni osnov

4. Pravni osnov je: član 113.7 Ustava i član 20 i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 4. aprila 2014. god., podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. maja 2014. god., predsednik Suda je imenovao sudiju Almiro Rodrigues za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 16. maja 2014. god., Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 26. juna 2014. god., sudija Kadri Kryeziu je u pisanoj formi obavestio Sud o njegovom zahtevu izuzeće sa sednica za period juni - juli 2014. godine, dok Sud ne odluči o navodima pokrenutim protiv njega.
9. Dana 30. juna 2014. god., predsednik Suda je zamenio sudiju Kadri Kryeziu sudijom Ivan Čukalović za člana Veća za razmatranje.
10. Dana 3. jula 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 27. marta 2004. god., Javno preduzeće za prevoz putnika "Kosovatrans" (u daljem tekstu: Kosovatrans) odlučilo je da pošalje podnosiocima zahteva na plaćeni odmor sa 50 % (odluka br. 46).
12. Dana 30. decembra 2005. god., Opštinski sud u Uroševcu (presuda C. nr. 250/05) odlučio je da: I) usvoji tužbeni zahtev podnosilaca i poništi kao nezakonu odluku Kosovatrans-a za slanje podnosilaca na plaćeni odmor sa

50% ličnog dohotka; II) obaveže Kosovatrans da vrati podnosiocima zahteva na njihova radna mesta sa svim pravima i obavezama iz radnog odnosa; III) obaveže Kosovatrans da plati podnosiocima zahteva naknadu za neisplaćene lične dohotke za period od 01.04.2004. god., do 30.12.2005. god., sa kamatom od 4% koja će se računati od 30.12.2005. god., do konačne isplate; IV) obaveže Kosovatrans da plati podnosiocima zahteva naknadu za dnevnice za period od 01.04.2004. god., do 30.12.2005. god., sa istom kamatom od 4% od 30.12.2005. god., do konačne isplate i V) obaveže Kosovatrans da nadoknadi podnosiocima zahteva troškove spora.

13. Kosovatrans je izjavio žalbu Okružnom sudu u Prištini na presudu Opštinskog suda.
14. Dana 1. novembra 2006. god., Okružni sud (presuda Ac. br. 168/2006), odlučio je da: I) odbije kao neosnovanu žalbu Kosovatrans-a u stavu I, II i u delu stava III presude u vezi sa naknadom neisplaćenih ličnih dohodaka za period od 01.04.2004. god., do 30.12.2005. god., II) potvrdi stav V presude; III) ukine stav III presude u delu koji se tiče kamate od 4% koja će se računati od 30.12.2005. god., do konačne isplate i IV) ukine zahtev u stavu IV.
15. Dana 5. decembra 2006. god., podnosioci su podneli zahtev za izvršenje presude Opštinskog suda u Uroševcu (C. br. 250/2005 od 30.12.2005. god.).
16. Dana 20. decembra 2006. god., Opštinski sud je dozvolio izvršenje i naložio Kosovatrans-u da vrati podnosiocima zahteva na njihova radna mesta i da im nadoknadi neisplaćene plate od 2. aprila 2004. god., do 30. decembra 2005. god.
17. Dana 19. februara 2007. god., Kosovska poverenička agencija (KPA), podnela je zahtev za odlaganje izvršenja, zbog privatizacije dela Kosovatrans.
18. Dana 23. aprila 2007. god., Opštinski sud (rešenje E. br. 1348/06), odbio je zahtev KPA i ponovio obavezu Kosovatrans-a da vrati podnosiocima zahteva na njihova radna mesta, pod pretnjom prinudnog izvršenja.
19. Dana 27. septembra 2007. god., Okružni sud u Prištini (presuda Ac. br. 448/2007) odbio je kao neosnovanu žalbu KPA i potvrdio rešenje Opštinskog suda u Uroševcu, E. br. 1348/2006, od 23. aprila 2007. god.
20. Dana 19. novembra 2007. god., Opštinski sud je zaključio (E. br. 1348/06 službena beleška) da je „*presuda Opštinskog suda u Uroševcu C. br. 250/05 od 30.12.2005. god., u celosti izvršena, tako da su [podnosioci zahteva] vraćeni na svoja radna mesta i ušli u prostorije dužnika*“.
21. Dana 7. maja 2009. god., Opštinski sud u Uroševcu (presuda C. br. 676/06) odlučio je da: I) usvoji tužbeni zahtev podnosioca i obaveže Kosovatrans da plati podnosiocima neplaćene plate za period od 01.01.2006. god., do 30.04.2009. god., i II) odbije kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva kojim je Kosovatrans obavezan da plati bonove za topli obrok za period od 01.04.2004. god., do 30.04.2009. god.

22. Dana 10. maja 2012. god., Okružni sud u Prištini (presuda Ac. br. 881/2009) odbio je kao neosnovanu žalbu podnosioca i potvrdio žalbu Kosovatransa.
23. Kosovatrans i KAP su podneli reviziju Vrhovnom sudu na presudu drugostepenog suda, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
24. Dana 18. decembra 2012. god., Vrhovni sud (presuda Rev. br. 210/2013) odlučio je da: I) usvoji reviziju Kosovatrans-a; II) preinači presude Opštinskog suda u Uroševcu (C. br. 676/2006 od 07.05.2009. god.) i Okružnog suda u Prištini (Ac. br. 881/2009 od 10.05.2009. god.), tako da je tužbeni zahtev podnosioca odbio kao neosnovanim u vezi sa obavezom Kosovatrans-a da nadoknadi neplaćene lične dohotke podnosiocima zahteva za period od 01.01.2006. god., do 30.04.2009. god.; i III) ne razmatra drugi deo presude.

Navodi podnosioca

25. Podnosioci zahteva tvrde da je „presuda Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 210/2013, od 18.12.2013. god., pristrasna, nepravična i proizvoljna iz sledećih razloga“:
  - a). *Pristrasnost, nepravičnost i proizvoljnost postupka. Uprkos činjenici što je presuđena stvar res judicata apsolutno osnovno načelo i predstavlja proceduralnu negativnu pretpostavku, koja isključuje mogućnost ponovnog suđenja za istu stvar koja je već presuđena, a prema presudi Vrhovnog suda zaključuje se da je do prekida radnog odnosa došlo zbog privatizacije, i uprkos činjenici da je ovaj prigovor jednom odbijen pravosnažnom odlukom kao “rođena” činjenica, ili ponovo rođenja činjenica ili oživljena činjenica, jer je ta činjenica prestala da postoji pravosnažnom odlukom E. br. 1248/2007, bez drugog pravnog osnova, predstavlja pristrasnost, proizvoljnost i nepravičnost postupka.*
  - b). *Pristrasnost i proizvoljnost postupka izazvali su i materijalnu pristrasnost i nepravičnost na štetu tužilaca, preinačavanjem presuda nižestepenih sudova“.*
26. Podnosioci zahteva tvrde da je presudom Vrhovnog suda povređen „Član 31.1 i 2 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], član 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], član 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava Republike Kosovo, član 6. stav 1 (Pravo na pravično suđenje) i član 13 (Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP)“.
27. Podnosioci se takođe pozivaju na presudu Suda u slučaju K108/09, koja je usvojena 17. decembra 2010. god.
28. Podnosioci zahteva traže da Sud „preinači presudu Vrhovnog suda, tako da se revizija tužioca odbije kao neosnovana“.

Prihvatljivost zahteva

29. Sud prvo ispituje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, i dalje obrazloženi u Zakonu i Poslovniku.

30. U ovom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

31. Pored toga, pravilo 36 (1) c) i 36 (2) d) Poslovnika, propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju.

32. Podnosioci zahteva tvrde da je presuda Rev. br. 210/13, Vrhovnog suda od 18. decembra 2013. god., pristrasna, nepravična i proizvoljna, jer je gore navedeni sud preinačio odluke nižestepenih sudova, koje su bile konačne i obavezujuće, *res judicata*.

33. Sud primećuje da je Kosovatrans imao pravo da izjavi reviziju Vrhovnom sudu na presude nižestepenih sudova.

34. Sud smatra da se odluka nižestepenog suda ne može smatrati konačnom i obavezujućom sve dok stranke imaju pravo da izjave žalbu višoj sudskoj instanci protiv iste, kao što je to slučaj ovde.

35. Sud dalje primećuje da je Vrhovni sud razmotrio pitanja pokrenuta u reviziji i pružio detaljne i sveobuhvatne razloge.

36. U stvari, Sud primećuje da je Vrhovni sud pravilno primenio proceduralnu situaciju, tvrdeći:

[...]

„Dana 14.08.2006. god., što znači pre nego što je doneta presuda drugostepenog suda Ac. br. 168/2006 [Okružni sud] i pre nego što je predmet dostavljen na ponovno suđenje, tužena [Kosovatrans] je privatizovana preko Kosovske agencije poverenja, kao posledica toga, velikom broju radnika, među kojima i tužioci [podnosioci zahteva], okončan je radni odnos. Kosovska agencija poverenja je o tome obavestila radnike i tuženu i ova činjenica nije sporna među strankama. Kao posledica toga, došlo je do pravne nemogućnosti da se tužioci vrate na svoja radna mesta, i

pored toga što je donet zaključak prvostepenog suda E. br. 1348/2006 od 19.11.2007. god., kojima se tužioci vraćaju na posao kod tužene, da se izvrši prva presuda ovog suda C. br. 250/2005 od 30.12.2005. god. Tužioci nisu podneli prigovor na obaveštenja o prekidu radnog odnosa od 14.08.2006. god., iako su imali to zakonsko pravo“.

37. Preciznije, Vrhovni sud tvrdi:

„Opštinski sud u Uroševcu je ponovo sudio predmet koji je presudom Okružnog suda u Prištini Ac. br. 168/2006 od 01.11.2006. god., vraćen na ponovno suđenje kako bi se odlučilo samo za deo koji je vraćen na ponovno suđenje, dakle, u vezi sa kamatom i nadoknadom toplog obroka. Međutim, ostajući pri tužbenom zahtevu za topli obrok, tužiocu su preinačili tužbeni zahtev, predstavljajući preinačenu pismenu tužbu 29.02.2008. god., tako da je čitav predmet razmatranja i odlučivanja novom presudom u delu gde se tužbeni zahtev usvaja, bila nadoknada ličnih dohodaka stečena u periodu od 2006 – 2009, kao što se detaljnije gore opisano“.

38. Vrhovni sud smatra:

„... na osnovu izvedenih dokaza, proizilazi da je 14.08.2006. god., tužena u celosti privatizovana i u spisima predmeta se nalaze službene informacije Kosovske agencije poverenja dostavljene tužiocima u kojim se navodi da je kao posledica prodaje imovine tužene okončano njihov radni odnos, dok će se zahtevi radnika u vezi sa platama razmotriti u postupku likvidacije. Osnovani su i navodi u reviziji da slanje tužilaca na plaćeni odmor sa 50 % od ličnih dohodaka nije povezan sa okončanjem njihovog zaposlenja zbog privatizacije tužene, koje predstavlja potpuno drugu osnov za prekid radnog odnosa. Odluka da se tužiocima prekine radni odnos nije doneta od strane tužene, već do strane Kosovske agencije poverenja“.

39. Konačno, Vrhovni sud nalazi da *„materijalno pravo nije pravilno primenjeno, zbog čega su presude nižestepenih sudova preinačene kao u izreci“.*

40. Sud primećuje da presuda (C. br. 250/05) Opštinskog suda u Uroševcu od 30. decembra 2005. god., koja je navodno postala konačna i obavezujuća, ne utiče na presudu (C. br. 676/06) istog suda od 7. maja 2009. god., koja je predmet osporene revizije Vrhovnog suda. Ove presude su međusobno povezane, ali su zasebne i različite.

41. Štaviše, presuda od 30. decembra 2005. god., se odnosi na lične dohotke podnosilaca zahteva za period od 1. aprila 2004. god., do 30. decembra 2005. god., dok se presuda od 7. maja 2009. god., odnosi na lične dohotke podnosilaca zahteva za period od 1. januara 2006. god., do 30. aprila 2009. god.

42. Dakle, Sud smatra da podnosioci zahteva nisu objasnili i dokazali kako je i zašto nalaz Vrhovnog suda da *„materijalno pravo nije pravilno primenjeno od strane nižestepenih sudova“* pristrasan, nepravičan i proizvoljan, tj. da je povredio princip *res judicata*.

43. Pored toga, podnosioci zahteva zasnivaju svoje obrazloženje na osnovu sudske prakse Suda, odnosno tvrde da je njihov slučaj sličan slučaju KIo8/09 (presuda od 17. decembra 2010. god.).
44. U tom smislu, Sud ističe da činjenice okolnosti slučaja KIo8/09 nisu slične sa slučajem podnosioca zahteva. U stvari, u slučaju KIo8/09 Sud je utvrdio povredu u pogledu neizvršenja odluke prvostepenog suda koja je postala konačna, jer nije izjavljena žalba protiv nje. U slučaju podnosioca zahteva, nezadovoljne stranke su, kao što je gore navedeno, sa punim legitimitetom izjavile reviziju Vrhovnom sudu na presude nižestepenih sudova.
45. Dakle, okolnosti slučaja podnosioca zahteva se značajno razlikuju od okolnosti slučaja KIo8/09 i stoga, podnosioci ne mogu da se pozivaju na navedeni slučaj kao podrška svojoj tvrdnji. Pored toga, Sud primećuje da je u slučaju KIo8/09: *“Posebna komora odbila žalbu KPA navodeći da je (...) KPA pružila detaljne argumente, koji su se isključivo odnosili na meritornost presude donete u januaru 2002. god. Prema mišljenju Posebne komore, jasno je da KPA pokušava da uloži žalbu na presudu iz 2002. god. Štaviše, Opštinski sud je bio nadležan da odluči o tužbenom zahtevu iz januara 2002. god. i na odnosnu presudu nikada nije uložena žalba, i da je ista postala pravosnažna (res judicata)“*.
46. Pored toga, Posebna komora primećuje da je KPA *„osnovana u skladu sa UNMIK Uredbom br. 2002/12, od 13. juna 2002. god., što znači da je osnovana nakon što je presuda Opštinskog suda od 11. januara 2002. god., postala res judicata“*.
47. Štaviše, Sud ne može da deluje kao sud četvrtog stepena, prilikom razmatranja presude donete od strane Vrhovnog suda. Dužnost je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci pred redovnim sudovima bili pravični u njihovoj celini, uključujući način na koji su dokazi uzeti (Vidi slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).
48. U ovom slučaju, Sud ne smatra da su postupci pred Vrhovnim sudom bili pristrasni ili na bilo koji način nepravedni ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. god.).
49. Ustavni sud dalje smatra da tvrdnja o povredi, zasnovana na nepoštovanju konačne i obavezujuće odluke, je neosnovana, jer činjenice i argumenti izneti od strane podnosioca zahteva logički ne objašnjavaju ni opravdano pokazuju da je Vrhovni sud povredio princip *res judicata*.
50. Shodno tome, ne postoji potreba za daljim detaljnim razmatranjem drugih navedenih povreda, kao što je rezimirano i izneto u tvrdnji podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje, sudsku zaštitu prava i delotvorno pravno sredstvo.

51. Kao rezime, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) c), 36 (2) b) i d) i 56 (2) Poslovnika, 3 jula 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani